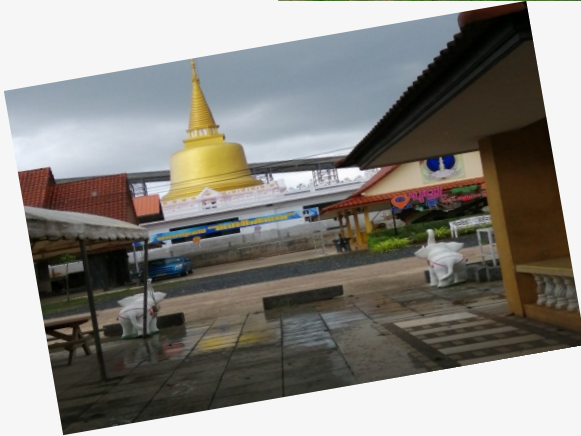




เอกสารประชาสัมพันธ์ เชิงวัฒนธรรมตำบลทิวัง



เทศบาลตำบลทิวัง
www.tiwang.go.th

วัดก้างปลา



ประวัติของวัดก้างปลา มีความอยู่ว่า เมื่อสมัย ๘๐๐ ปีก่อน มีเจ้าหญิงจากเมืองจันทบุรีองค์หนึ่งหลบหนีราชภัยจากมองโกล พร้อมด้วยพระภิกษุณีภิกษุมาช่วยสร้างพระบรมธาตุเมืองนคร แต่ปรากฏว่า เรือสำเภาของท่านเข้าค้ำน้ำวนที่คลองเกลาเลย ทำให้เรือแตก เจ้าหญิงผู้นั้นติดเกาะกลางคลอง ชื่อว่า เกาะก้างปลา เพราะมีต้นก้างปลาขึ้นชุกชุม เจ้าหญิงชาวจีนและคณะได้สร้างพระพิฆเนศวรและพระลักษมณ์ขึ้นสำหรับให้สักการบูชา ทำให้เป็นนั้บถือของชาวบ้านเป็นอย่างมาก วัดก้างปลา ได้สร้างขึ้นในสมัยช่วงกรุงรัตนโกสินทร์ โดยตาหมื่นแก้วตาหมื่นวัง สองขุนนางของพระยานครฯ ที่ถูกส่งมาให้เก็บภาษีที่ท้องที่ทุ่งสง (ในสมัยนั้น) ท่านทั้งสองเห็นพระแม่แก่ ซึ่งเป็นรูปแทนของเจ้าหญิงจากจีนที่มาสร้างรูปพระลักษมณ์ไว้ พร้อมกับพระอัครมเหศวร (พระศรีนวล , พระนวลระหงส์ , พ่อท่านภิญโญ , พ่อท่านสาคร) จึงป่าวประกาศให้ชาวบ้านมาร่วมกันสร้างวัดก้างปลาขึ้น เพื่อเป็นที่ประดิษฐานถาวรของพระแม่แก่ และเป็นศาสนสถานประจำ

ท้องถื่นสำหรับวิหารของพระแม่แก่ (หลวงพ่อกะ) สร้างขึ้นในสมัยของ พระครูวิจิตรธรรมโสภณ (พระมหาเลียบ ฐิตธมฺโม) ได้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดก้างปลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และได้ทำการเคลื่อนย้ายรูปพระแม่ท่านได้เจ็บป่วยลงโดยหาสาเหตุไม่ได้ แม้ไปหาหมอที่ไหนก็ไม่พบสาเหตุของอาการป่วย ท่านคิดขึ้นมาได้ว่าน่าจะมาจากการเคลื่อนย้ายรูปพระแม่เป็นแน่จึงได้ทำการขนานศาลกล่าวขึ้นท่านก็หายจากอาพาธ และได้ทำการย้ายรูปพระแม่มาไว้ที่เดิมและได้จัดสร้างวิหารขึ้นมาใหม่โดย ประดิษฐานรูปพระแม่แก่ไว้ภายใน

ประวัติพระแม่แก้ววัดก้างปลา ต.ทิวัง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
พระแม่ ๗๕๖ ปี

“พระแก้ว”หรือ “แม่แก้ว” หรือ “หลวงพ่อกแก้ว” เป็นพระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ภายในวัดก้างปลา หมู่ที่ ๓ ตำบลทิวัง อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า พระแก้วเป็นคนจีนแผ่นดินใหญ่เป็นเชื้อพระวงศ์ ไม่มีคู่ครอง เป็นผู้ที่มีปัญญา สุนทราน มีศรัทธา ต่อพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า ชอบทำบุญ บำรุงพระพุทธศาสนา ต่อมาประมาณปี พ.ศ. ๑๘๐๐ ท่านทราบว่าที่เมืองนครศรีธรรมราช มีการบูรณะ ซ่อมแซมพระบรมธาตุ ท่านได้บอกบุญแก่ผู้มีจิตศรัทธา



รวบรวมทรัพย์สินที่มีค่าพร้อมเสบียงอาหาร ชวนคณะผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลายพร้อมทั้งบริวารลงสำเภาเดินทาง มาทางทะเลสิ้นระยะเวลาแรมเดือน เดินทางมาตามเส้นทางแม่น้ำตรัง มาตามลำคลอง(คลองใหญ่) มาถึงคู้ง น้ำวน(คลองเกลายในปัจจุบัน)เรือสำเภาก็อับปางลง ทรัพย์สินต่างๆจมลงในแม่น้ำสิ้น ผู้คนที่มาต่างก็กระจัด กระจายไปคนละทิศคนละทาง ส่วนองค์พ่อกแก้วเองมาติดอยู่ที่เกาะวัดก้างปลา และสิ้นพระชนม์ที่เกาะวัด ก้างปลาแห่งนี้ ต่อมาพระภิกษุเชื้อสายจีนได้สืบทราบว่ขณะที่เดินทางมาจากประเทศจีนเพื่อมาร่วมบูรณะพระ บรมธาตุนครศรีธรรมราช ได้เสียชีวิตในระหว่างทางเพราะเรือสำเภากออับปางลง จึงได้สร้างพระไว้เพื่อเป็น อนุสรณ์แห่งศรัทธาในพระพุทธศาสนาและคุณความดีของพ่อกแก้วท่านไว้ที่เกาะก้างปลาแห่งนั้น และที่เรียกกัน หลายชื่อก็เพราะสาเหตุ ดังนี้ คือ เรียกว่า “แม่แก้ว” เรียกตามคนในสมัยโบราณ เพราะเมื่อมีคนมาบ่นบายศาล กล่าวขอพรเมื่อได้สำเร็จตามความปรารถนา ก็เรียกตามความรู้สึกของตนด้วยความเคารพว่า “แม่แก้ว”(แม่เฒ่า) เนื่องจากอยู่มานานแต่ไม่มีใครรู้จักชื่อ ที่เรียกว่า “พระแก้ว” เพราะชาวบ้านมีความรู้สึกว่ท่านเป็นผู้ทรงศีลทรง ธรรมมีความบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพระ เป็นที่พึ่งได้ในยามที่พวกเขาทุกข์ จึงเรียกว่า “พระแก้ว” เรียกว่าหลวง พ่อกแก้ว เป็นชื่อที่ใช้เรียกกันในสมัยพระครูวิจิตรธรรมโสภณ(มหาเถียร จิตฺตมโม) อดีตเจ้าอาวาสวัดก้างปลา ซึ่งเป็นพระที่เก่งทางด้านไสยศาสตร์ วิชาอาคม มีคนมาสักการะท่านมากและถามถึง เรื่องพระแก้ว แม่แก้ว ท่านจึง สร้างวิหารและเขียนไว้ที่หน้าวิหารว่า วิหารหลวงพ่อกแก้ว เพื่อให้เป็นชื่อสากล เพราะเป็นชื่อที่เรียกง่ายและเป็น คำที่ไพเราะ คนในสมัยปัจจุบันจึงเรียกว่า “หลวงพ่อกแก้ว” กันทั่วหน้าอภินิหารหรือความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อก แก้ว ในสมัยโบราณ มีคณะของศิลปินมโนราห์ ไม่ว่าคณะใหญ่ หรือคณะเล็กเมื่อเดินทางผ่านหน้าวัดก้างปลา ถ้า ไม่แวะรำถวายก่อนก็ไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ จะต้องแวะรำถวายก่อนเสมอจึงจะผ่านไปได้ จนเป็นที่รำลือ กันทั้งใกล้ไกลและเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ พระครูวิจิตรธรรมโสภณ(มหาเถียร จิตฺตมโม) ได้มาเป็นเจ้าอาวาสวัด ก้างปลาได้ทำการเคลื่อนย้ายรูปพระแก้วไปไว้ที่หน้าวัด เป็นเหตุให้ท่านเจ็บป่วยลงโดยหาสาเหตุไม่ได้ ไม่ว่าจะไป หาหมอที่ไหนก็ไม่พบสาเหตุของอาการป่วย ท่านคิดขึ้นมาได้ว่าน่าจะมาจากเหตุที่เคลื่อนย้ายรูปพระแก้วเป็นแนว จึงได้บนบานศาลกล่าวขอขมาพ่อกแก้ว อาการของท่านจึงได้ทุเลาจากการอาพาธ หลังจากนั้นจึงได้ย้ายพ่อกแก้วมา ไว้ที่เดิม และมีหลายครั้งที่พระแก้วได้แสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้เห็น จนประชาชนกล่าวขานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของ พระแก้วต่างพากันมาราบไหว้ขอพรท่านตลอดมาตราบจนปัจจุบัน

ที่วัดก้างปลา เลขที่ ๘๘ หมู่ ๓ ถนนทุ่งสง-ห้วยยอด ต.ที่วัง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช มีการก่อสร้างวิหาร "หลวงพ่อก่" เพื่อเป็นที่สักการบูชาของคนที่ทราบประวัติของวัดก้างปลา และที่มาของวิหารยอดเทริดมโนราห์ ซึ่งเป็นรูปร่างที่แปลกตาไม่เหมือนใคร โดยบนหลังคามีรูปร่างยอดเทริดมโนราห์หันหน้าออกนอกทั้ง ๔ ทิศทาง ส่วนตรงกลาง มียอดเทริดใหญ่อยู่บนสุด ๑ ยอด หันหน้าออกถนนใหญ่ด้านหน้าวัด

ส่วนบริเวณหน้าวิหารมีรูปปั้นนางมโนราห์กำลังรำรำ ๑๒ ท่า อย่างสวยงาม แต่ทั้งหมดยังอยู่ในระหว่างกำลังก่อสร้าง คาดว่าเมื่อสร้างเสร็จจะออกมาสวยงามยิ่งใหญ่มากยิ่งขึ้น อย่างไม่เคยมีที่ไหนมาก่อน และคาดว่าจะ เป็นหนึ่งเดียวในโลก ที่มีวิหารยอดเทริดมโนรา

ส่วนที่มาของวิหารดังกล่าวจะโยงไปถึงประวัติของวัดก้างปลา ตามคำบอกเล่าของคนเขียนประวัติเอาไว้ ในวัด เนื่องจากในประวัติกล่าวว่าเมื่อสมัยโบราณ ได้มีการเดินทางของคณะมโนราห์ เดินทางผ่านวัดเพื่อไปทำการแสดงตามสถานที่ต่างๆ แต่พอมาถึงวัดมโนราห์ทุกคณะต้องแวะรำถวาย พ่อก่ ๑ รอบ ถ้าคณะใดไม่แวะรำถวาย จะทำให้การแสดงในงานต่างๆไม่ราบรื่น ไม่ทำให้ไม่มีชื่อเสียง คนไม่นิยมชมชอบ

ต่อมามีคนมากราบไหว้บนบาน พ่อก่ ที่เป็นรูปปั้นในวัด เพื่อขอให้สมหวังในสิ่งที่ตั้งใจ เมื่อสำเร็จจะมีการรำมโนราห์ถวาย จึงทำให้เป็นที่เชื่อว่าพ่อก่ ชอบดูการรำมโนราห์ จึงสร้างวิหารยอดเทริดมโนราห์ถวาย เป็นที่อยู่ใหม่ของ พ่อก่ ให้ผู้ที่มิจิตศรัทธาได้มากราบไว้ ทำบุญตามความเชื่อกันต่อไป

ส่วนประวัติ "พระก่" หรือ "แม่ก่" หรือ "หลวงพ่อก่" เป็นพระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ภายในวัดก้างปลา ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า พระก่เป็นคนจีนแผ่นดินใหญ่เป็นเชื้อพระวงศ์ ไม่มีคู่ครอง เป็นผู้ที่มิใจบุญ มีศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า ชอบทำบุญบำรุงพระพุทธศาสนา

ต่อมาประมาณปี พ.ศ.๑๘๐๐ ท่านทราบข่าวที่เมืองนครศรีธรรมราช มีการบูรณะซ่อมแซมพระบรมธาตุ ท่านได้บอกบุญแก่ผู้มีจิตศรัทธารวบรวมทรัพย์สินที่มีค่าพร้อมเสบียงอาหาร ชวนคณะผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย พร้อมทั้งบริวารลงสำเภาเดินทางมาทางทะเลสิ้นระยะเวลาแรมเดือน เดินทางมาตามเส้นทางแม่น้ำตรัง มาตามลำคลอง(คลองใหญ่) มาถึงคู้่น้ำวน (คลองเกาหลายในปัจจุบัน) เรือสำเภาก็อัปปางลง ทรัพย์สินต่างๆจมลงในแม่น้ำสิน ผู้คนที่มาต่างก็กระจัดกระจายไปคนละทิศคนละทาง

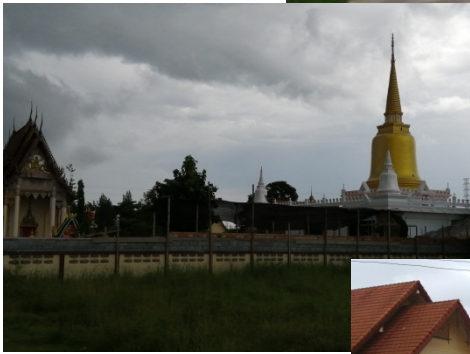
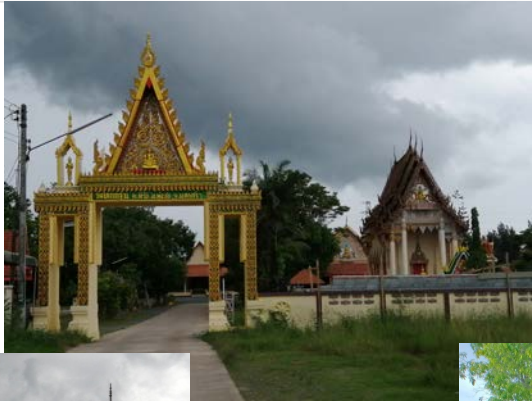
ส่วนองค์พ่อก่เองมาติดอยู่ที่เกาะวัดก้างปลา และสิ้นพระชนม์ที่เกาะวัดก้างปลาแห่งนี้ ต่อมาพระภิกษุเชื้อสายจีนได้สืบทราบข่าวคณะที่เดินทางมาจากประเทศจีนเพื่อมาร่วมบูรณะพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช ได้เสียชีวิตในระหว่างทางเพราะเรือสำเภาอัปปางลง จึงได้สร้างพระพุทธรูปไว้เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งศรัทธาในพระพุทธศาสนาและคุณความดีของพ่อก่ท่านไว้ที่เกาะก้างปลาแห่งนี้ จนภายหลังได้มีคณะมโนราห์มารำถวาย จนกลายเป็นที่มาของวิหารยอดเทริด ในปัจจุบัน





วัดโคกกฐิน

พระครูสิริวัฒนโสภณ (หลวงพ่อบุญศรี) ท่านได้สั่งเสียศิษยานุศิษย์สั่งไว้ว่าห้ามเผาและให้จัดทำมณฑปประดิษฐานสรีระสังขารของท่านไม่เน่าไม่เปื่อยกลายเป็นหิน ท่านเป็นพระผู้มีอภัยาศัย อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใสกับญาติโยม มีพุทธคุณด้านเจริญมนต์ เป็นอาจารย์ตัณหาสมาธิไพโรชศาสตร์พโรค โดยทุกวันที่ ๑๔ เมษายน ของทุกปี ศิษยานุศิษย์จะมีการนำร่างของท่านออกมาจากโลงแก้วเพื่อเปลี่ยนจีวรใหม่ และสรงน้ำเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ ปรากฏอัศจรรย์ปัจจุบันยังมีเส้นเกศา ขนจมูก มีเล็บมือเล็บเท้างอกออกมาด้วย สร้างความตื่นตะลึงให้แก่บรรดาศิษยานุศิษย์ และผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างมาก มีผู้คนเดินทางมาสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตมาจวบจนปัจจุบัน



ถ้ำพระกรู

ประวัติพระวัดถ้ำ หรือพระกรูที่วัง

เป็นพระกรูสมัยศรีวิชัย พ.ศ.๒๓๗๘ สมัยรัชกาลที่ ๕ ได้จัดสร้างพระบรมสารีริกธาตุขึ้นในสมัยนั้น จึงได้มีพระเกจิอาจารย์ทั่วสารทิศได้จัดทำวัตถุมงคล เพื่อนำไปบรรจุในพระบรมธาตุ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้าน พอเดินทางมาถึงภูเขาสูงหนึ่ง พระเกจิอาจารย์กลุ่มนั้นได้เป็นไข้ป่าจึงพักรักษาตัวในถ้ำนั้น และมรณภาพลงไปหลายรูป ไม่สามารถนำไปบรรจุในพระบรมธาตุได้ จึงนำฝังดินไว้ในถ้ำ ในปี ๒๕๐๕ ชาวบ้านจึงได้ขุดพบพระกรูดังกล่าวและนำมาบูชาจึงเรียกว่า "พระวัดถ้ำ" เป็นพระพุทธรูปที่ชาวที่วังเคารพนับถือและบูชากันมาถึง ๔๕ ปีแล้ว หลังจากนั้นมาเป็นสวนสาธารณะเป็นที่พักผ่อนของชาวบ้าน ซึ่งตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช วันหนึ่งได้มีลูกหลานของเราคือน้องเอมยุดา ประพฤติชอบ ชื่อเล่นน้องอ้อย หรือน้องเอม ลูกของคุณพ่อแบนคุณแม่จิตร ประพฤติชอบซึ่งน้องเอมหรือน้องอ้อยได้เดินทางไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร ประมาณ ๓ปี ได้ถามข่าวที่มาที่ไปของน้องเอมหรือน้องอ้อยบอกว่าได้นิมนต์พระอาจารย์จำรัส ปภัสสโร เจ้าอาวาสวัดภูน้อยสามัคคีธรรม จ.เลย มางานวันคล้ายวันเกิดของคุณพ่อแบน ประพฤติชอบ ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มาจำวัดที่บ้าน๑ คืน วันรุ่งขึ้นก็ได้นิมนต์หลวงพ่ोजำรัสไปน้ำตกโยงท่านก็เดินฝ่าเมฆเมฆตามชายป่าชายเขา หลังจากนั้นก็เดินทางต่อไปวัดถ้ำห่อ วัดถ้ำแรด วัดถ้ำหลอด วัดถ้ำเสือ จะติดตามกันไป๒-๓ คัณร โดยมียายคล้อย ชายเขา หรือน้องเล็ก(ทิพย์) ไปมาหลายที่จนมาแะถ้ำพระกรูแล้วท่านก็พาเดินรอบเขา จนหลวงพ่อดัดสินใจจำวัดที่ถ้ำพระกรู แล้วให้น้องเอมและญาติพี่น้องนำขุดหาพบกันถือศีลสวดมนต์แผ่เมตตาให้กับสถานที่ วันรุ่งขึ้นถวายอาหารและปัจจัยแต่หลวงพ่อบอกท่านไม่รับหลวงพ่อบอกน้องเอมและญาติโยมว่าให้เก็บไว้สร้างพระที่ท่านนิมิตแล้วท่านก็เล่านิมิตฝันท่านให้ฟังว่ามีพระรูปหนึ่งลอยมาเป็นปางสมาธิคือพุทธเจ้ามีชื่อว่าที่ปิงกรตั้งรูปภาพที่สร้างไว้

ดังนั้น ก็มาปรึกษาหารือกันว่าสร้างยังไงเอายังไงทุนก็ไม่มีแต่ปัจจัยที่บวชกันในคืนนั้น ๘๘๐ บาท ปรึกษาน้องเล็กน้องเล็กก็บอกไม่มีก็เลยปรึกษาน้องเอมเขาก็บอกว่าเดี่ยวเขาสร้างเองก็เลยบอกว่าร่วมกันนะ เขาก็เลยให้ยืมเงินมา๓๐,๐๐๐บาทก็เลยได้สร้างครบ แล้วน้องเขาก็เอาผ้าป่ามาช่วยครับ และช่วยสร้างพระหลายรูปหลายองค์ไว้ครับ จนมาถึงทุกวันนี้ครับปัจจุบันนี้ได้เป็นที่พักสงฆ์ได้เป็นที่ปฏิบัติธรรมทางศาสนาให้ชาวบ้านได้สักการะกราบไหว้บูชาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจได้ประกอบประเพณีทางศาสนากันมาจนถึงทุกวันนี้



101 ข. 2 ต.ที่อุ้ง อ.ทุ่งสง อ.นครศรีธรรมราช 80110

เขตเทศบาลที่อุ้ง

โทร. 0-7535-5329

โทรสาร 0-7535-5629 ต่อ 123

www.tiwang.go.th

